

Mill. Kr. til Anlægget, hvis man gaar ud fra, at Havneafgiften skal opkræves endnu en 2-3 Aar. Havneafsaet er jo i sin egen Betegning her gaaet ud fra, at der bruges 7,112,000 Kr.; naar 3 Aars Havneafgift eller 1½ Mill. Kr. gaar fra, bliver der 5½ Mill. Kr. tilbage; men Havneafsaet begynder dette Aar med en ikke ganske ubetydelig Beholdning. Jeg kan derfor ikke indse, at det er muligt, at der kan medgaa 8½ Mill. Kr., saaledes som det er forudsat, men da der staar i Lovforslaget, at der kun onskes Bemyndigelse til at anvende indtil 8½ Mill. Kr., skal jeg ikke bemærke Noget dertil. I alt Fald vil den ærede Indenrigsminister vist indrømme mig, at jeg har bidraget til at stille Sagen saa gunstig, som muligt fra hans Standpunkt ved at fremdrage, hvad jeg i dette Dieblit tror er feil i den finantzielle Eksposee. — Jeg staar iøvrigt fremdeles paa det samme Standpunkt som i Fredags, at jeg ikke kan skjønne, at der til Dato er fremkommet Noget, som kan hjemle en Udgift saa stor som forudsat ved det paaentte Anlæg. Jeg skal atter udtale, at jeg ikke er et Modstander af Frihavnsanlægget, forsaavidt som jeg ikke vil stemme imod det, dersom Rigsdagen og den høie Regjering efter Alt, hvad det er fremkommet eller rettere til Trods for Manglen paa positive Oplysninger, mene, at det er forsvaerligt, at anvende saa store Beløb paa Frihavnen; men jeg vil tillade mig paa egne Vegne — jeg taler uden Mandat — at værge Kjøbenhavns Handelsstand mod den Bebrejdelse, man senere kunde reise imod den, for at den har akcepteret et Bidrag fra Statens Side af saamange Millioner, naar det senere viser sig, at den ikke har kunnet bringe det ud deraf, som præsumeres, og som er Forudsætningen for det foreliggende Lovforslag.

Indenrigsministeren (Inger S Lev)

Jeg skal begynde med blot to Bemærkninger til den ærede sidste Taler; jeg vil derefter finde det rettest at hvare de Medlemmer, som have havt Ordet, i den Orden, hvori de have talt, men et Par Bemærkninger ønsker jeg strag at gjøre til den ærede sidste Taler. Den ene er, at det forekommer mig ikke, at det ærede Medlem behøver at tage nogen Forvaring med Hensyn til Handelsstandens Ansvar her, thi det er jo Lovgivningsmagten, der tager Bestemmelse om denne Lov, og det er altsaa den, der bærer Ansvaret for Loven. Det, Handelsstanden kommer til at bære Ansvar for, er det paaregnede Tilskud af 3,800,000 Kr. fra Handelsstanden eller dem, der maatte ønske at gaa ind paa at yde det, men forøvrigt maa det ganske vist være

her, Ansbaeret hviler. Den anden Bemærkning jeg vil gjøre, er, at jeg beklager, at have misforstaaet det ærede Medlem i den Grad, at jeg har troet — og jeg er bange for, at adskillige Andre ere af samme Mening — at det ærede Medlem virkelig er en Modstander af Frihavnen. Jeg maa tilstaa, at den Forvaring, som det ærede Medlem nu tog, at han ikke vilde stemme mod Frihavnen, forudsat at han kunde faae den som han ønsker, ikke er videre slaaende for mig. Jeg tror, at den Aand og Tone og de Argumenter, som det ærede Medlem har brugt, maatte bringe mig til ganske loyalt at tro, at jeg stod overfor en virkelig Modstander af Frihavnen; jeg har ikke kunnet komme til noget andet Resultat. Jeg vil nødig gjøre det ærede Medlem uret, men jeg maa tilstaa, at min Opsattelse ikke er synderlig afkræftet ved det ærede Medlems Optreden i Dag. Hvis det ærede Medlem vil anses for en Ven af Frihavnen, gjør det mig ikke Noget — jeg tvivler ikke om, at jeg skal enes med denne Ven om Frihavnen — men jeg betragter det som Anskuelse, der staar mod Anskuelse, og jeg tror ikke, at der ligger noget Personligt paa noget Punkt i denne Sag. Det har jeg sidst værget mig imod, og det gjør jeg ogsaa i Dag.

Den ærede 1ste Landsstingsmand for 8de Kreds (Breinholt) var inde paa et Spørgsmaal, som den ærede sidste Taler forøvrigt ogsaa var inde paa, nemlig, hvorledes den herværende Havns Stilling er, er den en Statshavn eller ikke, eller hvorledes er dens Stilling? Jeg skal tillade mig at gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at vi have tre Slags Havne: Statshavne, offentlige Havne og private Havne. Private Havne lader jeg ligge, skøndt der ogsaa ved dem føres et ikke saa ringe Tilhyn. De offentlige Havne ere Trastthavnene, og Kjøbenhavns Havn hører væsentlig under den Kategori, om den end staar noget anderledes end de andre. Og endelig er der Statshavnene. Det forekommer mig besynderligt, og jeg forstaar ikke, at det ærede Medlem kan opfaae det Spørgsmaal, hvorledes Statshavnens Stilling er, da jo Rigsdagens Medlemmer maa være vel bekendte med, hvorledes Stillingen er, idet disse Havne findes paa Frihavnsloven, paa hvilken der aarlig bevilges, hvad der medgaaar til deres Udvikelse, Bygning osv., og det hvert Aar bevilges et Budget for deres Administration. Deres Stilling i den Henseende er overordentlig gunstig, idet de faae Anlægene befestede af Statsskassen, og Ingen forlanger, at de skulle betale Rente eller Afdrag af de Midler, der anvendes til disse Anlæg, men paa den